

(המשך מעמוד 53)

שאומר בשקט, צריך להעיף את הסטודנטים הערביים מהאוניברסיטה הוא שאומר שהם צריכים להפסיק לחלום.

ישראל כץ בן עשרים וחמש וחצי דבר ראשון שהוא אומר זה שהוא בן של ניצולי שואה. בתקופת עמוד האש זה סטאטוס. אחר כך הוא מספר שהוא מכפר אחים שלייד בארטיבויה. אביו איכר וכעת נוטעים במשק כרמים. הוא היה סגן ביחידת צנחנים, ויש לו תודעה לאומית עמוקה של מה שטוב ומה שרע ליהודים. הוא זהיר מאוד בניסוחים. אינו מתרברב ואינו מתימר להיות מה שהוא לא. הוא אמנם העליב את הדיקטטור ונהג בגסות, אבל הוא יודע שהיא אשה מבוגרת ולא נעים לו, כי היא יכולה להיות אמה שלו. הוא אמנם נגד המימון, ונחלם בחירוף-נפש במנגנון האוניברסיטה, בייחוד במפא"יניקים, וכל הזמן לא נעים לו, בייחוד כשהוא נלחם בזאב שרף, שהיה שריהאוצר ואיבד בן באחת הימלחמות.

לא נעים לו גם מיושבראש חבר הנאמנים, סם רוטברג, שהוא יהודי יקר, שהקדיש שלושים שנה מחייו לאוניברסיטה. מה שלא מונע ממנו, כמוכח, להפגין במיש"ר דו של רוטברג, בסיגנון הקורקורס'לאו. ישראל כץ עושה יושם של הורג ומתנצל, מתנצל 'הורג'. הלא-נעים הזה, זה מה שמפחיד. גם העיניים האפורות

יו"ר כץ

אני מאמין שיש אלוהים

התמימות והתלתלים וסיגנון הלבוש וסיגנון הדיבור מפחידים. אתה בא לראיין אדם שאומר לך את הדברים הנוראים ביותר בשקט ו' בנימוס, ונועץ בך מבט של ילד. אתה איש דתי?

אני מאמין שיש אלוהים. קיבלתי חינוך מסורתי דתי. בית-הספר הייזורי שבו למדתי היה דתי. אני עצמי, לשם העניין התרבותי הייזורי, אוכל כשר ושומר מסורת. אתה החלקה הפעילות הסטודנטאית שלך?

אחרי השנה הראשונה ללימודים. גיבשתי לעצמי דעות, התייחסתי להגשים את מה שאני מאמין בו וניסיתי להשפיע על אחרים. מה באופן מעשי, גרם לך, להתחיל בפעילות?

אני בא לאוניברסיטה ואני רואה את ההיפך. אנשים מביעים את דעתם בגלוי.

במישור דמוקרטי כן אחד רשאי להביע דעתו כן גלוי.

אני לא מדבר על דמוקרטיה. אני מדבר על תחושות. חשתי שזה לא בסדר שסטודנטים ערבים מעזיזים להביע את דעתם כתומכי אש"ף.

מה עשית?

נכנסתי לפעילות עם כאלה ש' פחות-אז יותר נמצאו אתי באותה דיעה. הצטרפתי לקסטל, שהיא קבוצת סטודנטים לאומיים ששמה לה לדגל לייצג את הדרך המר' כזית, האומרת שבאמצעות החוק צריך לדאוג שלא תהיינה חריגות ושיהיה סדר במדינה.

אתה צריך לדאוג שלא תהיינה חריגות ושיהיה סדר במדינה?

לא, אני לא מקבל שטר, שוטר מקבל שטר. זה לגיטימי שבדמורקרטית יהיו קבוצות-לחץ. יש בעיות באוניברסיטה, הנהלת האוניברסיטה מתקשה להשתלט על מה שהולך. היא נוקטת במדיניות של 'לשמור על השקט בכל מחיר'. ההנהלה נוקטת באמצעים שהיא עצמה לא מאמינה בהם, העיקר שיהיה שקט ושלא תהיינה בעיות עם הערבים. הקמפוס הירושלמי הוא הקמפוס הבעייתי ביותר בישראל.

באה לכאן העילית, האינטליגנציה. מכאן יצאו אנשי המסחר

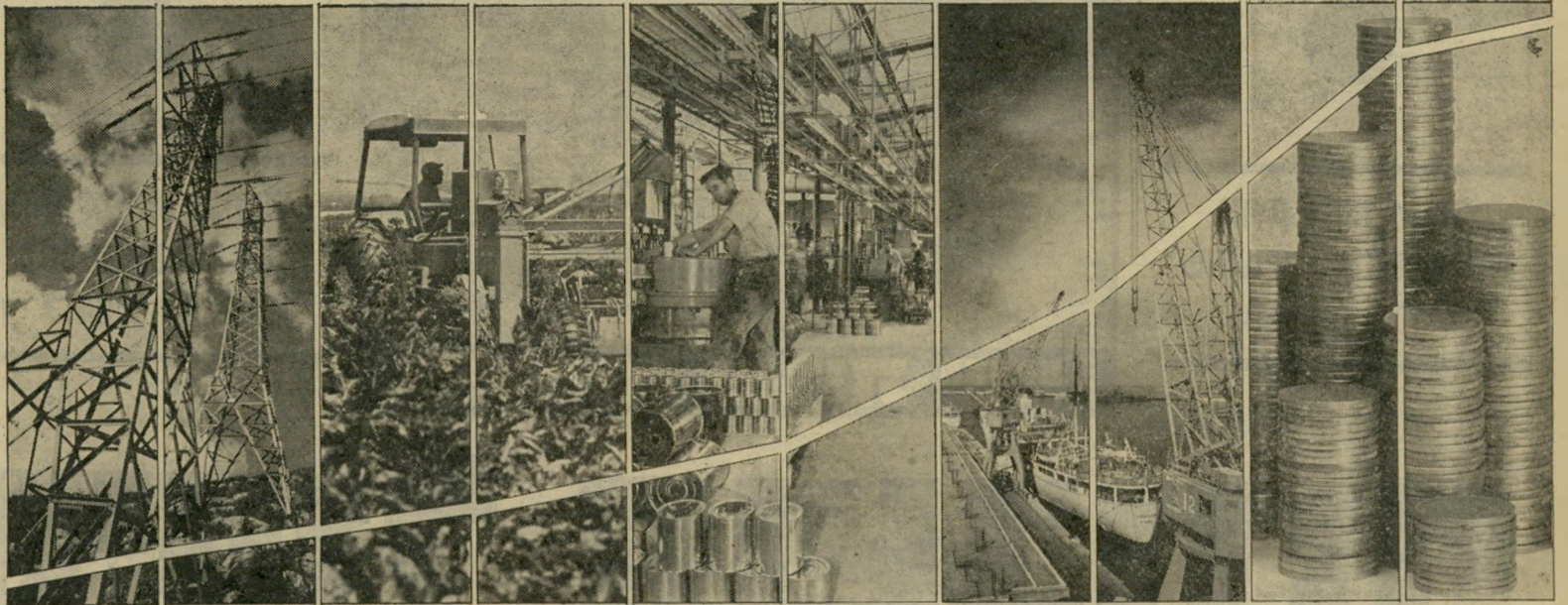
העצמאיים. המנהיגים הביורוקרטים של העתיד, ויש כאן התנגשות בין שתי האינטליגנציות, הייזורית הערבית, כל אחת רואה עצמה מייצגת עם. הצד השני, וזו הערכה שלי, כי את מדברת אתי ולא עם הערבים, נמצא במלחמה איתנו. חלק גדול מהערבים רואה את היעד שלו בחיסול המדינה.

אתמול חולק כרוז מטעם ה' סטודנטים הערבים לתיכונים הערביים שבאו לאוניברסיטה כדי לעבור בחינות-כניסה. עוד לא ראיתי כרוז כזה בעבר. היה כתוב שם, בין השאר, שהסטודנטים ה' ערבים מכריזים על מאבק לחיסול הישות הציונית, בהנהגת אש"ף. היה שם משהו בסיגנון: אויבנו, שהוא מדינת-ישראל, הוא מתוחכם ומצוייד בנשק חדשני. אנחנו צריכים ללמוד להילחם בו. את מבינה? הם לקחו את ההשכלה כמימד להשגת הישגים ציוניים. כלומר, צריך ללמוד כדי להיות יותר חכמים מהיהודים. את הכרוז הזה הפיצו הערבים. אחר כך יגידו שהגיעה לאוניברסיטה קבוצת תיכונים ערבים תמימה, שקסטל בתור קבוצה פאנאית יהודית התסיסה אותם. יגידו שאנחנו פאשיסטים. דברים כאלה מסייעים לי לבחון את ההשקפות שלי לגבי הסטודנטים הערבים. אני קורא את המיסמך הזה ונותן לעצמי את הפרשנות ונהג בהתאם.

מדוע מאז שאתה יושב ראש הסתדרות הסטודנטים הקצין הימין באוניברסיטה את עמדותיו.

תראי, היו פעם הרבה דברים

עוד כמה סיבות טובות

1976 1976

1977 1977

1978 1978

1979 1979

1980 1980

להצטרף לספור ההצלחה של בנק ערבי-ישראלי

הבנק הערבי-ישראלי מרמז על הצלחה בלתי-נראית לעין. מיזאניה שנת 1980. אזורית: 136%, והיא הייתה רק ההתחלה. פקדונות הציבור, כולל תוכניות החסכון, כח, גדלו ב-157% וההלוואות נאמצעי הבנק - ב-100%. מספר הסניפים הגיע ל-30 והרווח הנקי גדל ב-244%. עשרות אלפי לקוחותינו נהנים מהגישה הבנקאית החדשנית של בנק, שהוא חברה בת של הבנק הגדול והותיק במדינה - בנק לאומי.

הבנק ערבי-ישראלי הוא ספור הצלחה במספרים. המאזן לשנת 1980 גדל ב-136%, וזו רק ההתחלה. פקדונות הציבור, כולל תוכניות החסכון, כח, גדלו ב-157% וההלוואות נאמצעי הבנק - ב-100%. מספר הסניפים הגיע ל-30 והרווח הנקי גדל ב-244%. עשרות אלפי לקוחותינו נהנים מהגישה הבנקאית החדשנית של בנק, שהוא חברה בת של הבנק הגדול והותיק במדינה - בנק לאומי.

בנק ערבי-ישראלי הבנק המריא-הישראלי